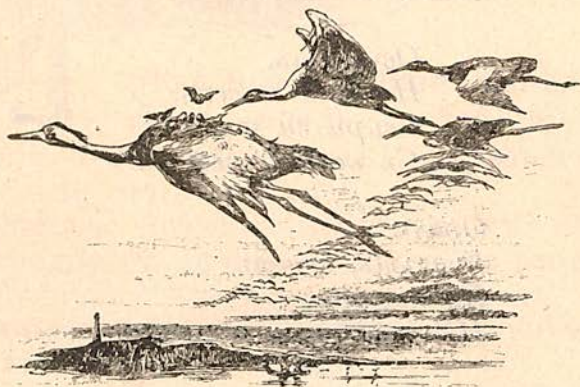

Но да се пѣтува по отдѣлно, на самѣ, е още по-страшно и опасно. Ето защо малкитѣ хитреци мислятъ какъ да се избавятъ отъ бѣди...

Стоятъ тѣ и чакакъ голѣмитѣ птици: жеравитѣ, щъркелитѣ, свраakitѣ, гаргитѣ и пр. Чу! чу! — слушатъ се отдалечъ виковетѣ на жеравитѣ . . . Летятъ тѣ наредени въ единъ голѣмъ трижгълникъ. Тѣзи птици сѣ силни и износливи. Тѣ не се страхуватъ отъ дългия пѣтъ. . . Тѣ ще помогнатъ да отлетятъ сѣ тѣхъ и малкитѣ птици. И ето, щомъ като чуятъ гласътъ на жеравитѣ, трѣгватъ слѣдъ тѣхъ, на орляци — славейчета, лястовички, пѣтпѣдъци и пр. Като достигнатъ до морето, летятъ, летятъ надъ водата и се уморятъ. Тогава запсчватъ да се качватъ на гърба

на жеравитѣ. Стоятъ отгорѣ и славно прѣминаватъ морето. Трудно е на жеравитѣ, но нѣма какво да правятъ. . . Иначе малкитѣ тѣзи птици немогатъ да изминатъ далечния този пѣтъ. Като си отпочинатъ на гърба на жеравитѣ, слизатъ и хвъркатъ по нататѣкъ. Ако отъ послѣ